

(contenuto) pun tanjur, čanak, zdjela, činija (nečega); (di bilancio) tasa, čaška; (per servir legumi) zdjela za povrće; — *favorito*, omiljelo jelo; (mùs.) *piatti*, *piatti turchi*, cimbali, kimvale, tasovi; *sonator di -i*, kimvalist, cimbalist, onaj koji udara u tasove; (mùs.) *i -i*, zile; (fam.) *un — di bòn viso*, lijep prijem kod stola (trpezarije).

piatto, *ag.* (appiattato) ščućuren; (schiacciato) plosan, plosnat, zatubast, spljošten (nos); *colpo di —*, udar tanjurom.

piattola, *f.* (insèto) moljac; pljoštica, široka uš.

piattone (*piattono*), *v. a.* pljoštice udariti sabljom, mačem i sl.

piattinata, *f.* udar pljoštice sabljom, mačem i sl.

piazza, *f.* mjesto; trg, tržište, pijaca; (mil.) utvrđeno mjesto; — *bancaria*, bankarsko mjesto; — *di mercato*, tržište, trgovište; *comando di —*, mjesno zapovjedništvo, komanda mjesta; — *d'arme*, mjesto, gdje se vojska raspoređuje, postrojava, zbornom mjesto; *mettere, portare un segreto in —*, rastrubiti, izbrbljati tajnu; *è un galantomo per quel che fa —*, poštenjačina je za vremena kakva teku; *né potersi tenere, né restare in —*, ne moći se skrasiti na jednom mjestu; *far — pulita*, načiniti mjesta za; *tener —*, pazariti, kućariti, nuditi robu po kućama. || *Sinòn.*: piazzale, platea, largo.

piazzaiolata, *f.* uličarsko, uličnjačko djelo.

piazzaiolo, *m.* uličar, uličnjak.

piazzale, *m.* ravno mjesto pred nekom zgradom.

piazzata, *f.* stvar, djelo, čin jednog uličara, uličnjaka.

piazzato, *ag.* pjegav, šaren.

piazzista (*-sti*), *m.* (com.) posrednik (za mjesto, službu); prodavalac (tude robe), trgovački agent.

pica (*-che*), *f.* (uccello) svraka.

picadòr, *m.* kopljanik (u borbi s bikovima).

picca (*-che*), *f.* (arma) koplje, sulica; (soldato) kopljanik; (pungiglio) prkos; (seme di carte da giòco) zelena boja; (fig.) *fante*

di -e, smiješan čovjek, koji si daje važnosti; *conta quanto il fante di -e*, ne računa ništa; *fanno a -e a chi arriva prima*, takme se međusobno, tko će prvi stići.

piccante, *ag.* ljut (o jelima); oštar, koji siječe, štipa (o zimi); (fig.) zajedljiv, koji pecka; duhovit; papren; *vino —*, resko vino; *avventura —*, zanimljiva zgoda.

piccarsi (*picco*, *-chi*), *v. n. pron.* uzbudivati se iz prkosa; zabiti sebi u glavu.

piccata, *f.* udarac kopljem.

piccheggiare (*picchéggio*, *-gi*), *v. a.* dražiti, zadirkivati; biti nesnošljiv. || *-arsi*, *v. r.* prepirati se za sitnice, inatiti se.

picchettiare (*picchetto*), *v. a.* (di cucitrice) prošivati, prošiti; (d'ingegnere) obilježiti koljem, kočicama. || *-arsi*, *v. r.* prepirati se za sitnice, inatiti se.

picchettato, *p. p.* di *picchiettare*. || *ag.* pjegav; šaren; (mùs.) *nòte -e*, isprekidane note, note koje se igraju staccato.

picchettatore, *m.* onaj, koji obilježuje koljem, kočicama.

picchetto, *m.* (per ingegnere) kočić; (mil.) malo odjeljenje uvijek u pripravnosti; (giòco) piket (igra sa 32 karte); *èsser d't —*, biti na straži, na službi.

picchiamento, *m.* (p. u.) kucanje, udaranje, udarac.

picchiapèto, *m.* bogomoljac, lice-mjer(ac).

picchiare (*picchio*, *-chi*), *v. a.* lupati, tući, udarati; (di santa ragione) izudarati; (adagio) kucati; (una volta) kucnuti, lupnuti; (col becco) kljucati. || *v. n.* (alla pòrta) kucati, lupati. || *-arsi*, *v. r.* tući se, biti se; (il petto) busati se, gruhati se (u prsi).

picchiata, *f.* lupanje, udaranje, kucanje; (càrico di bòtte) batine.

picchière, *m.* (mil. antic.) kopljanik.

picchierellare (*picchierello*), *v. a.* e *v. n.* lupati, kucati neprestano polako i često; (scult.) raditi batićem.

picchierello, *m.* (scult.) batić (sa dva tupasta šiljka).

picchiettare (*picchietto*), *v. a.* lupati, kucati malo; (con colori)